

1 Kaj pomeni izvršitev v civilnih in gospodarskih zadevah?

Izvršba se nanaša na izvršitev obveznosti, kot jo odredi sodišče, ali izvršitev neposredno izvršljivega izvršilnega naslova. V večini primerov gre za izvršbo za izterjavo dolgov. Drug ključni ukrep izvršbe je prisilna izselitev, tj. obveznost izselitve iz stavbe ali njenega dela. Izvršilni naslov lahko vključuje tudi obveznost prenosa določenega premoženja na drugo osebo, obveznost izvedbe določenega dejanja ali odredbo, da se z izvajanjem določenega dejanja preneha. Izvršijo se lahko tudi sodno odrejeni rubež ali drugi ukrepi zavarovanja. Nacionalni izvršilni organ Finske je agencija v okviru ministrstva za pravosodje, ki neodvisno in nepristransko opravlja zakonsko določene naloge izvršbe.

Izvršba v zadevah, ki se nanašajo na zakonodajo glede otrok

V zadevah, ki se nanašajo na zakonodajo glede otrok, se izvršba nanaša na izvajanje sodnih odločb, kot je izročitev otroka. Izvršilni naslov je lahko tudi dogovor, ki ga potrdi socialna služba. Opozoriti je treba, da je na Finskem pravica do obiskov pravica otroka in ne pravica starša. Izvrševanje sodne odločbe v zvezi z varstvom in vzgojo otroka in/ali pravicami do obiskov ureja zakon o izvrševanju odločb o varstvu in vzgoji otroka ter pravici do stikov (619/1996). Ta zakon se uporablja tudi za izvrševanje vseh začasnih odločb. Izvršba se v skladu z njim izvede tudi v primerih, ko je sodba ali odločba, izdana v tujini, na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 2201/2003 izvršljiva na Finskem.

Sodni izvršitelj lahko izvrši odločbo o varstvu in vzgoji otroka, če je bila odločba o zadevi izdana v predhodnih treh mesecih. V drugih okoliščinah je treba predlog za izdajo naloga za izvršbo vložiti pri sodišču. Sodišče lahko predlog za izvršbo zavrne, če bi bila ta v nasprotju z otrokovo koristjo. Pri izvrševanju odločb o varstvu in vzgoji otroka sodišče drugo stranko zaveže, da otroka izroči tožniku, saj ji v nasprotnem primeru grozi denarna kazen. Druga možnost je, da se izda odločba za prevzem otroka na določeni lokaciji. Pri izvrševanju odločb glede obiskov mora druga stranka dovoliti obiske in sprejeti katere koli druge posebne ukrepe, za katere meni, da so potrebni za izvedbo obiskov.

2 kateri organ ali organi so pristojni za izvršbo?

Kontaktne podatke Nacionalnega izvršilnega organa Finske so na voljo na njegovem spletišču v [finščini](#), [švedščini](#) in [angleščini](#).

Na Finskem so sodni izvršitelji državni uradniki. Tožniki ne morejo izbrati izvršilne enote ali sodnega izvršitelja, ki bo obravnaval njihovo zadevo: vrstni red obravnavanja zadev se določa po uradni dolžnosti.

Naloge izvrševanja Nacionalnega izvršilnega organa Finske opravljajo izvršilne enote.

Nacionalna temeljna izvršilna enota večino primerov izterjave dolgov obravnava elektronsko, zato osebno srečanje z dolžniki ni potrebno.

V okviru nacionalnega izvršilnega organa deluje pet regionalnih razširjenih izvršilnih enot, ki so odgovorne za prodajo zaseženega premoženja in druge zahtevnejše naloge izvrševanja v okviru svojih pristojnosti.

Nacionalna posebna izvršilna enota vodi zamudnejše naloge izvrševanja, za katere so potrebne obsežnejše preiskave. Ta enota tesno sodeluje z drugimi organi ter prispeva k boju proti sivi ekonomiji in finančnemu kriminalu.

3 kateri so pogoji za izdajo izvršilnega naslova?

3.1 Postopek

Izvršilni postopek se začne, ko tožnik vloži predlog za izvršbo in po potrebi priloži kopijo izvršilnega naslova. Tožniku ni treba vnaprej plačati takse za izvršbo. Več informacij o postopku vložitve predloga za izvršbo v [finščini](#), [švedščini](#) in [angleščini](#).

Predlog za izvršbo je mogoče vložiti elektronsko z uporabo naslednje spletne storitve: <https://asiointi2.oikeus.fi/ulosotto/#/>.

Predlog za izvršbo je mogoče vložiti tudi z običajnim pisnim predlogom ali elektronskim sporočilom:

Finski tožniki:

V finščini: <https://www.ulosottolaitos.fi/fi/index/tietoaulosotosta/tietoaavelkojalle/ulosotonhakeminen.html>

V švedščini: https://www.ulosottolaitos.fi/sv/index/informationomutsokningen/informationtillborgenarer/utsokningsansokan_1.html

Obrazec predloga za izvršbo za tuje tožnike (v angleščini): <https://oikeus.fi/en/index/oikeuslaitos/forms/enforcement.html>

Predlogi za izvršbo po e-pošti iz tujine: [ulosotto.uo\(at\)oikeus.fi](mailto:ulosotto.uo(at)oikeus.fi)

Navodila za pošiljanje varne e-pošte (v angleščini): <https://oikeus.fi/en/index/oikeuslaitos/submitteddocuments.html>

Sodni izvršitelji morajo ravnati v skladu s sodbami sodišča in drugimi izvršilnimi naslovi, določenimi v zakonodaji, in ne morejo preverjati njihove vsebine. Za začetek postopka izvršbe mora tožnik imeti izvršilni naslov, kot je opredeljen v zakonodaji, tožencu pa mora biti naložena obveznost. Sodni izvršitelji preverijo, ali ni od izdaje sodbe sodišča dolg prenehal obstajati, na primer zaradi poravnave ali zastaranja. Pravica imetnikov pravice iz zavarovanja s premoženjem (npr. hipoteke) do izplačila je določena v ločeni določbi.

3.2 Glavni pogoji

V civilnih in gospodarskih zadevah izvršba običajno temelji na sodbi ali odločbi splošnega sodišča. Poseben nalog za izvršbo, ki bi ga izdalo sodišče, ni potreben. Splošna sodišča vključujejo okrožna sodišča kot sodišča prve stopnje ter pritožbena sodišča in vrhovno sodišče kot sodišča višje stopnje. Arbitražna odločba je lahko prav tako izvršilni naslov. V praksi je pomembna podlaga za izvršbo dogovor o preživnini, ki ga je potrdil ustrezen občinski organ. Po drugi strani pa Finska dokumentov, sestavljenih med fizičnimi osebami, ne priznava kot izvršilni naslov.

Sodbe, zoper katere je bila vložena pritožba, je mogoče izvršiti, če tožnik zagotovi ukrepe zavarovanja, ki jih sodni izvršitelj določi za vsako škodo, ki jo lahko utрпи toženec. Vendar se sredstva tožniku ne morejo dati na voljo, dokler izvršilni naslov ter odločbe o zasegu in rubežu niso pravnomočni.

Glavne določbe o izvršljivosti sodb, izdanih zunaj Finske, so na voljo v pravu EU (npr. v Uredbi Bruselj I [št. 44/2001] in Uredbi Bruselj IIa [2201/2003]) ter konvenciji o priznavanju in izvrševanju sodb v nordijskih državah. Dodatne informacije o čezmejnem izvrševanju so na voljo [na spletišču ministrstva za pravosodje](#) v [finščini](#), [švedščini](#) in [angleščini](#).

4 Cilj in narava izvršilnih ukrepov

4.1 Katere vrste premoženja so lahko predmet izvršbe?

Ko se postopek izvršbe začne, se dolžniku pošlje obvestilo o postopku in zahtevek za plačilo. Če dolжник plačila ne izvede v skladu z zahtevo in prostovoljno ne vzpostavi stika z izvršilnim uradom glede plačila, izvršilni urad začne preiskavo, da bi ugotovil dolžnikov dohodek in premoženje na podlagi podatkov iz registra.

Poizvedbe pri bankah so bistveni del tega preiskovalnega dela. Najpogosteje se zarubijo dohodek iz zaposlitve in sredstva na bančnih računih. Namesto odtegljajev od plač, ki se plačujejo v rednih časovnih presledkih, se lahko sestavi tudi načrt odplačil. Ukrepe za ugotovitev dolžnikovega dohodka in premoženja ter kakršne koli nadaljnje preiskave ureja zakon. Sodni izvršitelji imajo v skladu z zakonom številne pravice, na podlagi katerih lahko prek različnih registrov dostopajo do informacij o finančnem položaju dolžnika. Poleg tega morajo poiskati premoženje, ki pripada dolžniku. Ukrepe izvršbe je treba izvesti brez nepotrebnega odlašanja. Na primer, če dolžnik prejema redni dohodek iz zaposlitve, se prvo plačilo upniku običajno izplača v približno dveh mesecih od začetka postopka. Dolžnik se ima pravico pritožiti, vendar to ni razlog za prekinitve izterjave plačila, razen če sodišče tega posebej ne odredi.

Predlogi se lahko nanašajo na popolno ali omejeno izvršbo. Upniki lahko nacionalni izvršilni organ tudi zaprosijo za dvoletno spremljanje dolga na podlagi pasivne registracije, če takojšnja izterjava dolga ni mogoča. Za namene izvršbe ni treba najeti odvetnika ali pravnega svetovalca.

Katera koli vrsta dolžnikovega premoženja in nepremičnega premoženja, ki ni zaščiten ali ne spada na področje uporabe pravice do izključitve, se lahko zarubi, kot se lahko zarubijo tudi pravice, terjatve ali predmeti finančne vrednosti. Če je upnik predlagal omejeno izvršbo, se lahko zarubi samo premoženje, ki je vpisano v registre in ga ni treba prodati. Če je treba zarubljeno premoženje prodati, se to običajno proda na sodnih dražbah, ki so večinoma objavljene v lokalnih časopisih in na spletu.

Povezavi do obvestil o prodaji:

<https://www.ulosottolaitos.fi/myynti-ilmoitukset/fi/index.html> (v finščini in švedščini)

<https://huutokaupat.com/ulosotto/>

Finski zakon o izvršbi vsebuje tudi posebno določbo, na podlagi katere se lahko okrožni sodni izvršitelj odloči, da ne bo upošteval umetne ureditve premoženja. Trditve, da premoženje pripada tretji osebi, ne preprečuje zasega premoženja, če:

se ugotovi, da status tretje osebe temelji na premoženju ali drugih ureditvah s pravnim statusom, ki ne ustreza njihovi pravi naravi ali namenu, pri čemer se upošteva, da so pooblastila dolžnika enakovredna pooblastilom lastnika, dejanja dolžnika pa so primerljiva z dejanji lastnika, upoštevajo pa se tudi koristi ureditve za dolžnika in drugi podobni dejavniki, ter

se pravni položaj očitno uporablja za izoginitev izvršbi ali zagotovitev, da premoženje ni dosegljivo upnikom, ter za dolg do tožnika sicer ni verjetno, da bo od dolžnika izterjan v razumnem času.

Vendar postopka zasega ni mogoče izvesti, če tretja oseba, vključena v ureditev, predloži razumno utemeljitev, da bi lahko zaseg kršil njene dejanske pravice. Sodni izvršitelj se mora ustrezno posvetovati z dolžnikom in tretjo osebo ter po potrebi tudi s tožnikom, razen če bi tako ravnanje še bolj otežilo izvršbo.

4.2 Kakšni so učinki izvršilnih ukrepov?

Začetek postopka izvršbe ima sicer določene učinke, vendar sta rubež in zaseg tista, ki povzročita precejšnje pravne posledice. Ko je premoženje zarubljeno, dolžnik ne sme uničiti, odtujiti ali zastaviti tega premoženja ali sprejeti drugih odločitev v zvezi z njim v škodo upnika. Kakršen koli ukrep v nasprotju s to prepovedjo nima pravnega učinka na upnika. Vendar lahko pridobitelj ali tretja oseba uživa zaščito *bona fide*. Sodni izvršitelji imajo obsežen dostop do informacij, ki jih ne pridobijo samo od dolžnika, ampak tudi od tretjih oseb, kot so banke. Ko je banka obveščena, da so bila dolžnikova sredstva zamrznjena, ne sme sredstev z dolžnikovega bančnega računa izplačati nikomur, razen sodnemu izvršitelju. Izplačilo terjatve ali plač v nasprotju s to prepovedjo je kaznivo dejanje.

Lastništvo stvari se spremeni zaradi prodaje premoženja, izvedene med postopkom izvršbe. Sredstva, obračunana kot nakupna cena, se čim prej prenesejo na tožnika.

Premoženje se zarubi do zneska, ki je potreben za poplačilo dolga tožniku. Kadar izvršbo zahteva več upnikov ali kadar je zarubljeno premoženje predmet hipotek, se na primer sredstva razdelijo med upnike po prednostnem vrstnem redu, kot ga določa zakonodaja. Tako za izvršbo, ki se plača državi, mora običajno plačati dolžnik. Če izvršba ne uspe, mora upnik plačati majhno takso za postopek. Podobno se upniku zaračuna taksa za prenos sredstev. Taksa se ne zaračuna v preživninskih zadevah in preživnina ima prednost. Plačila, prenesena na tožnika, se lahko vsak mesec spremenijo glede na spremembe dolžnikovega dohodka in znesek dolga.

Dodatne informacije o taksah za izvršbo v [finščini](#), [švedščini](#) in [angleščini](#).

4.3 Kakšna je veljavnost takih ukrepov?

V skladu z zakonodajo morajo sodni izvršitelji svoje dolžnosti opraviti hitro in brez nepotrebnega odlašanja. Če dolžnik nima nobenega premoženja ali dohodka, ki ga je mogoče zaseči ali zarubiti, se zadeva vrne upniku kot ovržena iz enega od naslednjih razlogov: neobstoj premoženja, neobstoj premoženja in neodkrito premoženje ali druga ovira za izterjavo, kot je posebej navedena. V takih primerih je treba informacije o dohodku in premoženju vedno pridobiti iz glavnih registrov. Postopek izvršbe se zaključí, vendar lahko upnik zahteva izvršbo na poznejši datum, pri čemer se finančni položaj dolžnika v takem primeru še enkrat raziše. Tožnik lahko na primer zahteva izvršitev odločbe s pravočasno predložitvijo novega predloga, da zagotovi rubež pri viru, kot je vračilo davka dolžniku ob koncu leta. Tožnik lahko tudi zahteva vpis dolga v pasivni register. Če je med preiskavo druge zadeve ugotovljeno, da ima dolžnik dohodek, ki ga je mogoče zarubiti, ali premoženje, ki ga je mogoče zaseči, ali da bo morda prejel vračilo davka, se v postopku izvršbe upošteva dolg, vpisan v pasivni register. Pasivna registracija ostane veljavna dve leti od datuma izdaje potrdila o oviri, ki dokazuje neobstoj sredstev.

5 Ali se je zoper sklep o ukrepu mogoče pritožiti?

Zoper ukrepe izvršbe ali odločbe sodnega izvršitelja se lahko pritoži vsakdo, na pravice katerega vpliva zadevni ukrep ali odločba. Pritožbe se vložijo pri okrožnem sodišču. Pritožbeni rok je tri tedne in se običajno računa od datuma izdaje odločbe ali datuma, ko je bila zadevna stranka uradno obveščena o njej. Vložitev pritožbe običajno ne ustavi postopka izvršbe, razen če sodišče odloči drugače. Če je pritožba sprejeta, sodišče razveljavi odločbo sodnega izvršitelja ali jo spremeni. V nekaterih primerih lahko sodni izvršitelji tudi sami popravijo kakršne koli očitne napake.

Če je za rešitev argumenta ali zahtevka, predstavljenega v zvezi z izvršbo, potrebna obsežna predstavitev ustnih dokazov, je o zadevi morda treba odločati v civilnem postopku pred sodiščem (ugovor zoper izvršbo).

6 Ali obstajajo kakršne koli omejitve izvršbe, zlasti v zvezi z zaščito dolžnika ali roki?

Zakonodaja predvideva prepovedi izvršbe, na primer iz socialnih razlogov. Številnih socialnih prejemkov ni mogoče zarubiti. Če je dolžnik v postopku fizična oseba, ni mogoče zaseči stvari, prejemkov in pravic, ki so posebej določeni v zakonodaji. Poleg tega premoženja ni mogoče zaseči, če bi tožnik ali tožniki glede na vrednost premoženja in drugih okoliščin po plačilu stroškov izvršbe, taks za sodnega izvršitelja in dolgov na premoženju prejeli le zanemarljiv znesek.

Pri izvršilnih ukrepih in načrtih plačil je treba vedno upoštevati delež dolžnikovega dohodka in premoženja, ki je zaščiten z zakonom. To je znesek, ki ostane za kritje življenjskih stroškov. Na splošno se ne sme zarubiti več kot tretjina dolžnikove neto plače. Določeni zaščiteni deleži dohodka in premoženja so skupaj s primeri na voljo na spletišču Nacionalnega izvršilnega organa Finske v [finščini](#), [švedščini](#) in [angleščini](#).

Kadar je bila obveznost plačila naložena fizični osebi, izvršilni naslov ostane izvršljiv 15 let (*zastaralni rok za izvršilni naslov*). Zastaralni rok je 20 let, če je upnik, naveden v izvršilnem naslovu, fizična oseba ali če terjatev temelji na kaznivem dejanju, za katero je bil dolžnik obsojen na zaporno kazen ali delo v splošno korist.

Zastaralni rok za denarne dolgove na podlagi dogovora s fizično osebo je 20 ali 25 let. Zastaralni rok velja ne glede na to, ali obstaja izvršilni naslov za izterjavo terjatve. Določba velja le za denarne dolgove fizičnih oseb. Denarni dolg zastara najpozneje v 20 letih po zapadlosti dolga. Če je upnik fizična oseba, je zastaralni rok 25 let.

Če ima fizična oseba tudi izvršilni naslov za izterjavo denarne terjatve na podlagi dogovora, se zastaralni rok izračuna glede na zastaralni rok, ki prvi poteče. Sodbe sodišča ali drugega izvršilnega naslova ni več mogoče izvršiti, če je pravica, podeljena s to sodbo ali naslovom, prenehala zaradi poravnave ali zastaranja dolga ali iz katerega drugega razloga.

Dodatne informacije:

Spletišče Nacionalnega izvršilnega organa Finske [v finščini](#), [švedščini](#) in [angleščini](#)

Spletišče ministrstva za pravosodje – izvrševanje civilnih sodb [v finščini](#), [švedščini](#) in [angleščini](#)

Zakonik o izvršbi [v finščini](#) in [švedščini](#)

Spletna stran je del portala [Tvoja Evropa](#).

Veseli smo vaših [povratnih informacij](#) o uporabnosti informacij.

This webpage is part of an EU quality network

Zadnja posodobitev: 08/12/2023

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.